

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "B1" SKUNDO**

2022 m. birželio d. Nr. S- (7-61/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistenskio, narių Jurgitos Narkevičiūtės, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo UAB "A1" (toliau – Pareiškėja) 2022-04-01 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2022-03-14 sprendimo grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-87234 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovas N. A., Inspekcijos atstovas T. M. 2022-05-03 posėdyje nuotoliniu būdu dalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja 2022-04-01 skunde nurodo, jog Klaipėdos apygardos teismo 2021-01-05 nutartimi jai iškelta nemokumo byla ir nemokumo administratoriumi paskirtas N. A.. Klaipėdos apygardos teismo 2021-04-02 nutartimi buvo patvirtintas Pareiškėjos kreditorių sąrašas, tame tarpe ir Inspekcijos 16 306,95 Eur kreditorinis reikalavimas.

Pareiškėjos nemokumo administratorius 2021-12-07 gavo Inspekcijos raštą Nr. RNA-44033, kuriuo, atsižvelgiant į tai, kad buvo pateiktos pelno mokesčio (toliau – PM) deklaracijos už 2019 m., prašoma išbraukti Inspekciją iš Pareiškėjos kreditorių sąrašo su patvirtinta 16 306,95 Eur suma. Klaipėdos apygardos teismo 2021-12-16 nutartimi buvo patikslintas Pareiškėjos kreditorių sąrašas išbraukiant iš jo Inspekciją su 16 306,95 Eur reikalavimo suma.

2022-02-15 EDS portale Inspekcija patalpino mokestinių prievolių likučių suderinimo aktą, pagal kurį mokėtina (kreditas) Pareiškėjai suma sudaro 18 701,64 Eur. Pareiškėja, vadovaudamasi šiuo mokestinių prievolių likučių suderinimo aktu, kreipėsi į Inspekciją su prašymu grąžinti 18 701,64 Eur suderintą permokos sumą, sumažinant ją iki 17 220,67 Eur, susidariusią prašymo pateikimo dieną, nes bankrutuojanti bendrovė nėra išregistruota iš pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) mokėtojų registro ir vykdo atsiskaitymus, įskaitant ir mokestinių prievolių sumokėjimą nemokumo procedūroms atlikti.

Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Klaipėdos AVMI) 2022-03-02 raštu Nr. (17.17-40) RES-39952 papildomai pareikalavo Pareiškėjos pateikti eksporto pagrindžiančius dokumentus, už 2020 m. 02, 03 mėn., 2021 m. 02, 03 mėn. patikslintas pridėtinės vertės mokesčio ir PM deklaracijas iki 2022-03-07. Pareiškėja per EDS portalą pateikė Inspekcijai prašomus papildomus dokumentus: eksporto lydimąjį dokumentą 20LTLC0100EK03D4D9, PVM sąskaitas faktūras GN Nr. 437 ir Nr. 439, eksporto lydimąjį dokumentą 20LTLC0100EK055FB5, PVM sąskaitas faktūras GN Nr. 450, Nr. 451, Nr. 452, Nr. 453, eksporto lydimąjį dokumentą 20LTLC0100EK0616A7, PVM sąskaitas faktūras GN Nr. 438, Nr. 440, Nr. 441, Nr. 442. Inspekcija dokumentus gavo 2022-03-02 16:51:12.

Pareiškėja 2022-03-14 gavo ginčijamą Sprendimą, kuris, pasak skundo, prieštarauja Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 28 straipsnio 1 dalies 1, 2 punktams, kuriuose nustatyta, kad draudžiama vykdyti juridinio asmens finansines prievolės,

neįvykdytas iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos, įskaitant mokesčių, palūkanų ir netesybų mokėjimą, išieškoti skolas iš juridinio asmens. Pripažįstant mokesčių administratoriaus viešuosius įgalinimus atlikti teritorinės mokesčių inspekcijos ir įmonės tarpusavio reikalavimų įskaitymą, tokios teisės vykdymas yra sustabdomas įmonės bankroto atveju iki bus išnagrinėta nemokumo byla teismine tvarka. Šios JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintos normos yra skirtos nemokios įmonės vykdytinoms prievolėms suspenduoti tam, kad būtų apsaugoti kreditorių interesai bei paskirstomas nemokios įmonės turtas proporcingai kreditorių reikalavimų dydžiui, atsižvelgiant į kreditorių eiliškumą. Tokiu būdu nemokios įmonės turtas parduodamas ir gautos lėšos, įskaitant gražintiną mokesčio ir (arba) kitų įmokų permoką (skirtumą), kreditoriams paskirstomos bendra tvarka tik atlikus įstatyme numatytas bankroto procedūras.

Pasak skundo, įmonės bankroto atveju, kai negalimas mokesčių permokos įskaitymas, aktuali ir JANĮ 66 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostata, kurioje nustatyta, kad nemokumo administratorius valdo, naudoja juridinio asmens turtą ir juo disponuoja šio įstatymo nustatyta tvarka. Taigi, kai įmonei iškeliama nemokumo byla, mokesčių administratorius (juolab šiuo atveju nesantis Pareiškėjos kreditorių sąraše) praranda galimybę Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsnyje nustatyta tvarka įskaityti mokesčių permokas mokesčių mokėtojo mokestinei nepriemokai padengti ir privalo gražinti bankrutuojančiai įmonei jos permokas tam, kad jos kartu su kitu turtu būtų paskirstytos kreditoriams proporcingai jų reikalavimų dydžiui bei eiliškumui.

Pareiškėja sutinka, kas remiantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, mokesčių administratorius, prieš gražindamas mokesčio permoką, turi teisę patikrinti, ar faktiškai mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų pagrindu susidarė mokesčio permoka, ar ji reali, pagrįsta įmonės apskaitos dokumentais ir ši mokesčių administratoriaus teisė neprieštarauja JANĮ.

Pagal 2022-02-15 Inspekcijos portale patalpintą mokestinių ir / ar baudų už administracinius nusižengimus prievolių likučių suderinimo aktą buvo nustatytas mokestinių prievolių likučių dydis – 18 701,64 Eur (pajamų mokestis – 213,41Eur, PM – 17 412,80 Eur, PVM – 1 075,43 Eur.). Šiuo aktu, pasak skundo, Inspekcija patvirtino mokėtiną Pareiškėjai 18 701,64 Eur sumą. Nurodytas prievolių likučių suderinimo aktas ir jame nurodytos gražintinos sumos dydis šalių nebuvo užginčytas ir yra laikomas suderintu. Be to, Inspekcijos sprendime nėra nurodytas koks nors kitas dokumentas, kuris turėtų patvirtinti ar paneigti mokesčių permokos pagrįstumą. Pareiškėja geranoriškai pateikė Inspekcijai reikalaujamus dokumentus, ką patvirtina pridedami rašytiniai įrodymai. Pareiškėjos nuomone, mokesčių administratoriaus elgesys savo Sprendimą motyvuojant tuo, kad nepateikti dokumentai, nors reikalaujami dokumentai ir buvo pateikti, patvirtina, jog Inspekcijai nebuvo jokio poreikio pasinaudoti MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje įtvirtinta teise patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo gražinti mokesčių permoką, išreikalaujant tam tikslui būtinus papildomus dokumentus bei juos patikrinant, o tai reiškia, kad tokio poreikio nebuvo ir Inspekcijai atsisakant gražinti mokesčių permoką dėl nepateiktų dokumentų. Todėl 2022-02-15 prievolių likučių suderinimo aktas lemia Inspekcijos pareigą gražinti suderintas mokesčių permokas.

Vadovaujantis skunde išdėstytais argumentais ir MAĮ 155 straipsnio 2 dalimi, skunde prašoma panaikinti Inspekcijos 2022-03-14 sprendimą Nr. 331-87234 negražinti Pareiškėjai 17 220,67 Eur mokesčių permokos.

Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2022-02-24 Prašymą gražinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-128377, Sprendimu nusprendė negražinti Pareiškėjai 17 220,67 Eur permokos, nes nepateikti pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką nurodyti pateikti papildomi dokumentai, susiję su Inspekcijos neadministruojamo mokesčio, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, ir kitų įmokų permokos susidarymu. Inspekcija nurodė papildomus sprendimo priėmimo motyvus: vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi ir Taisyklių 16 punkto nustatyta tvarka, prašymui išnagrinėti ir sprendimui priimti mokesčių mokėtojas turi pateikti papildomus dokumentus ar duomenis. Per Inspekcijos portalo e. VMI autorizuotų elektroninių paslaugų sritį mokesčių

mokėtojui 2022-03-02 buvo pateiktas pranešimas Nr. (17.17-40) RES-39952 pateikti papildomus duomenis ar dokumentus. Dokumentai iki nurodytos datos 2022-03-07 nepateikti.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas atmestinas, ginčijamas Sprendimas tvirtintinas.

Mokestinio ginčas šioje byloje yra kilęs dėl to, ar pagrįstai mokesčių administratorius atsisakė tenkinti Pareiškėjos prašymą grąžinti 17 220 67 Eur PM permoką už 2019-01-01–2019-12-31 ir 2020-01-01–2020-12-31 mokesčius laikotarpius.

Mokesčių administratorius Sprendimą, kuriuo buvo atsisakyta grąžinti Pareiškėjos 2022-02-24 prašyme Nr. (17.16-40) GES-128377 nurodytą 17 220,67 Eur mokesčio permoką (skirtumą), priėmė konstatavęs, kad Pareiškėja nepateikė pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką pareikalautų dokumentų (duomenų), susijusių su ginčo permokos (skirtumo) susidarymu. Pareiškėja skunde teigia, kad Inspekcijai 2022-02-15 pateikus mokesčių ir / ar baudų už administracinius nusižengimus prievolių likučių suderinimo aktą, kuriame buvo nustatytas mokesčių prievolių likučių dydis – 18 701,64 Eur Pareiškėjai grąžintina suma (šis prievolių dydis šalių neužginčytas ir laikomas suderintu), Inspekcijai nebuvo poreikio pasinaudoti MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje įtvirtinta teise patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčių permoką pagrįstumą. 2022-02-15 prievolių likučių suderinimo aktas, Pareiškėjos tvirtinimu, lemia Inspekcijos pareigą grąžinti suderintas mokesčių permokas.

Mokesčių permokų grąžinimo klausimus reglamentuoja MAĮ bei su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai. Pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalį mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokesčiai nepriemokai padengti. To paties straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatyta, kad mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokesčiai nepriemokai padengti, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu. <...> Mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą šio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei dėl mokesčio permokos grąžinimo bus atliekamas mokesstinis patikrinimas, šis patikrinimas turi būti pradėtas per 5 dienas nuo šio straipsnio 7 dalyje nustatytų terminų pabaigos dienos.

Prašymo grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas užpildymo, pateikimo ir atitinkamų sumų grąžinimo tvarką detalizuojančių Taisyklių 15 punkte (Inspekcijos viršininko 2021-03-16 įsakymu Nr. VA-17 patvirtina Taisyklių redakcija) nurodyta, kad prašymui išnagrinėti ir sprendimui priimti mokesčių mokėtojas turi pateikti papildomus dokumentus ar duomenis (pavyzdžiui, PVM sąskaitas faktūras, prekių pirkimo–pardavimo sutartis, teismo nutartis, mokėjimo dokumentus (mokėjimo nurodymas, mokėjimo pavedimas, debeto pavedimas, mokėjimo kvitas, atsiskaitomasis čekis), muitinės dokumentus, nepateiktas už praėjusius laikotarpius pirmines ar patikslintas mokesčių deklaracijas, valstybės (savivaldybės) institucijų (įstaigų) pažymas, kredito įstaigose laikomų piniginių lėšų sąskaitų išrašų kopijas, įgaliojimą (jo kopiją), atstovavimą patvirtinančią dokumentą (jo kopiją), paveldėjimo teisės liudijimą (jo kopiją) ir kt.), pagrindžiančius Inspekcijos administruojamų mokesčių ar baudų už administracinį nusižengimą permokos (skirtumo) susidarymą ir (arba) patvirtinančius Inspekcijos neadministruojamų mokesčių, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, ir kitų įmokų sumokėjimą ar nepagrįstai išieškotas sumas, Prašymą pateikusio asmens identifikavimą, jei Inspekcijos valstybės tarnautojas ar darbuotojas, nagrinėjantis Prašymą, negali gauti šios informacijos iš kitų valstybės institucijų (įstaigų) informacinių sistemų elektroniniu būdu ar kitomis ryšio priemonėmis ir to pareikalauja šių Taisyklių 16 punkto nustatyta tvarka ir terminais. Mokesčių mokėtojas gali papildomus dokumentus ar duomenis pateikti kartu su Prašymu.

Pagal Taisyklių 16 punktą Prašymas turi būti užpildytas ir pateiktas, laikantis Taisyklėse nustatytų reikalavimų. Jei pateiktame Prašyme įrašyti duomenys yra neteisingi ir (arba) netikslūs ar nustatoma, kad trūksta papildomų dokumentų ar duomenų sprendimui priimti, Inspekcijos valstybės

tarnautojas ar darbuotojas, vadovaudamasis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų <...> po Prašymo gavimo Inspekcijoje dienos jį pateikusiam asmeniui išsiunčia pranešimą per Mano VMI <...>, kuriame nurodo, kokie dokumentai ar duomenys turi būti pateikti papildomai (tokiame pranešime nurodoma, iki kada turi būti pateikti dokumentai ar duomenys), ir informuoja, kad Prašymo nagrinėjimas stabdomas iki tol, kol bus pateikta Prašymui išnagrinėti būtini duomenys ir / ar dokumentai. Nepateikus papildomų dokumentų ir / ar duomenų per pranešime nurodytą terminą, bus priimtas sprendimas negrąžinti (neįskaityti) mokesčių ir kitų įmokų permokos (skirtumo) ir pateikta priežastis.

Taigi, pagal aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą mokesčių administratorius, prieš gražindamas mokesčių mokėtojo prašomą gražinti mokesčio permoką, turi įsitikinti, kad faktiškai mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų pagrindu susidarė mokesčio permoka, taip pat įsitikinti, ar nėra teisinio pagrindo turimą permoką (skirtumą) įskaityti kitoms nepriemokoms padengti (MAĮ 87 straipsnio 1 dalis). Įgyvendinamas šią teisę mokesčių administratorius gali reikalauti papildomų dokumentų, būtinų mokesčio permokos realumui nustatyti, ir nurodyti mokesčių mokėtojui per nustatytą terminą pateikti trūkstantus dokumentus. Jei per nustatytą terminą šie dokumentai nepateikiami, mokesčių administratorius prašymo (dėl permokos gražinimo) nenagrinėja ir priima sprendimą permokos negrąžinti. Be to, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) ne kartą savo praktikoje yra pasisakęs, kad įrodinėjimo naštos paskirstymo prasme pareiga įrodyti prašymo gražinti mokesčio permokos pagrįstumą tenka mokesčių mokėtojui, o jam šios pareigos neįvykdžius, jis, kaip taisyklė, praranda teisę į mokesčio permoką (pavyzdžiui, 2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. eA-182-438/2016).

Pažymėtina, jog aukščiau pacituotose imperatyviuose MAĮ ir Taisyklių nuostatose įtvirtintos mokesčių administratoriaus teisės patikrinti prašomos gražinti mokesčio permokos susidarymo pagrįstumą neeliminuoja aplinkybę, jog mokesčių administratorius išsiuntė mokesčių mokėtojui suderinti mokesčių prievolių likučių suderinimo aktą, kaip kad tvirtina Pareiškėja savo skunde. Mokesčių prievolių likučių suderinimo aktas yra apskaitinio, informacinio pobūdžio dokumentas, nesukuriantis mokesčių administratoriui jokių privalomo pobūdžio įsipareigojimų. Todėl Pareiškėjos skunde dėstoma pozicija, kad 2022-02-15 prievolių likučių suderinimo aktas lemia Inspekcijos pareigą gražinti Pareiškėjai šiame akte suderintas mokesčių permokas netikrinant šių permokų susidarymo pagrįstumo yra nepagrįsta.

Pagal JANĮ 59 straipsnio nuostatas įsiteisėjus teismo nutarčiai išskelti bankroto bylą, nemokumo administratorius nedelsdamas organizuoja juridinio asmens turto ir dokumentų perėmimą ir apsaugą; <...> sprendžia dėl juridinio asmens prievolių tolesnio vykdymo, atsižvelgdamas į jų ekonominę naudingumą juridiniam asmeniui ir jo kreditoriams; <...>. Pagal JANĮ 66 straipsnio 1 dalies 1–3 ir 17–21 punktų nuostatas paskirtas nemokumo administratorius bankroto proceso metu įgyvendina juridinio asmens valdymo organo teises ir pareigas; valdo, naudoja juridinio asmens turtą ir juo disponuoja šio įstatymo nustatyta tvarka; gina visų kreditorių, taip pat juridinio asmens teises ir teisėtus interesus; organizuoja juridinio asmens buhalterinės apskaitos tvarkymą; užtikrina metinių ir tarpinių, jeigu jos sudaromos, likvidavimo pradžios ir likvidavimo pabaigos finansinių ataskaitų rinkinių sudarymą; teikia informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui; teikia informaciją šio įstatymo nustatyta tvarka; atlieka kitus bankroto proceso administravimo darbus ir kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas funkcijas.

Iš MAĮ 87 straipsnio 5 ir 6 dalyse ir JANĮ 59 ir 66 straipsniuose nustatyto teisinio reglamentavimo matyti, kad jame yra įtvirtintos atitinkamos mokesčių administratoriaus ir bankrutuojančios įmonės nemokumo administratoriaus teisės bei pareigos. Mokesčių administratoriui suteikta teisė patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumą, o įmonės nemokumo administratoriui nustatyta pareiga organizuoti juridinio asmens buhalterinės apskaitos tvarkymą, pateikti mokesčių administratoriui prašomus dokumentus.

LVAT laikosi pozicijos, jog nustačius, kad pareiškėjas turėjo galimybę pateikti mokesčių administratoriaus prašomus dokumentus, tokia aplinkybė reikštų, jog pareiškėjas jam tenkančios pareigos tinkamai neįvykdė, o tuo pačiu galimai neįrodė ir prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumo. Kitu atveju, nustačius, kad pareiškėjas neturėjo objektyvios galimybės pateikti mokesčių administratoriaus prašomus dokumentus, tokia aplinkybė reikštų, jog pareiškėjas aptariamą pareigą įvykdė savo galimybių ribose, o prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumas turėtų būti

vertinamas, remiantis visomis leistinomis įrodinėjimo priemonėmis, būtent tiesioginiais įrodymais (buhalterinės apskaitos ir finansinės atskaitomybės dokumentais, kurie yra išlikę pas šalis ir pan.), ir netiesioginiais įrodymais (visomis kitomis faktinėmis aplinkybėmis, pavyzdžiui, pas kitus ūkio subjektus, buvusius bendrovės verslo partnerius, turimais buhalterinės apskaitos dokumentais; kreditorinių reikalavimų bankroto byloje pareiškimais ir pan., LVAT 2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. eA-182-438/2016, 2017-03-21 nutartis adm. byloje Nr. eA-3146-575/2017). Be to, kaip minėta, pareiga įrodyti prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą tenka bankrutuojančios įmonės nemokumo administratoriui.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėjai 2022-02-24 pateikus prašymą grąžinti mokesčio permoką (skirtumą), Inspekcija prašymo nagrinėjimo metu iš Muitinės duomenų nustatė, kad Pareiškėja nei PVM deklaracijose už 2020 m., nei metinėje PM deklaracijoje už 2020 m. nėra deklaravusi 56 571 Eur pajamų, kad 2020 m. vasario–kovo mėn. muitinės eksporto duomenys nesutampa su PVM deklaracijų duomenimis, nėra duomenų, pagrindžiančių eksporto procedūrų užbaigimą. Atsižvelgiant į tai, Klaipėdos AVMI 2022-03-02 raštu Nr. (17.17-40) RES-39952 paprašė Pareiškėjos pateikti jos prašymui nagrinėti reikalingus papildomus dokumentus: eksportą pagrindžiančius dokumentus (sąskaitas faktūras, eksporto deklaracijas, vežimo, apmokėjimo dokumentus ir kt.), patikslintas PVM ir PM deklaracijas. Pareiškėja 2022-03-02 pateikė mokesčių administratoriui turimus eksportą pagrindžiančius dokumentus bei patikslintas PVM deklaracijas už 2020 m. 02, 03 mėn., kuriose papildomai deklaravo 56 571 Eur pardavimo pajamas. Tačiau metinės PM deklaracijos už 2020 m. mokesčių laikotarpį, už kurį pateiktas prašymas grąžinti PM permoką, Pareiškėja nepatiksino ir joje gautų pajamų nedeklaravo.

Iš byloje pateiktų duomenų matyti, kad nors Pareiškėja patiksino 2020 m. 02, 03 mėn. PVM deklaracijas ir šiuos dokumentus pateikė mokesčių administratoriui, tačiau tų pačių 56 571 Eur pajamų metinėje PM deklaracijoje už 2020 m. nedeklaravo, kaip to reikalauja Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 11 straipsnio nuostatos. Komisijos vertinimu, šių aplinkybių buvimas neleidžia teigti, jog Pareiškėjai turi būti grąžinta prašoma permoka. Pabrėžtina, kad pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalies nuostatas, mokesčių administratorius turi įsitikinti, kad dėl mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų susidarė mokesčio permoka (įstatymų leidėjas siekia užtikrinti, kad mokesčio permoka būtų reali ir apskaičiuota atitinkamų buhalterinės apskaitos ar kitų dokumentų pagrindu), mokėtojas neturi kitų įsiskolinimų, kuriems padengti pagal imperatyvius įstatymo reikalavimus pirmiausia turi būti panaudota turima mokesčio permoka, o įgyvendindamas šias savo funkcijas, mokesčių administratorius gali reikalauti papildomų dokumentų, būtinų aptartoms aplinkybėms nustatyti. Pareiga įrodyti permokos realumą, kaip konstatavo LVAT, tenka mokesčių mokėtojui, o ne mokesčių administratoriui. Būtent mokesčių mokėtojas disponuoja informacija apie vykdytas ūkines operacijas, santykius su kitais ūkio subjektais, tuo tarpu mokesčių administratorius aptarta informacija, išskyrus deklaracijose ir apyskaitose deklaruotus suvestinius duomenis, nedisponuoja. Todėl mokesčių mokėtojas savo poziciją dėl permokos realumo turi teisę grįsti bet kokia leistina įrodomąja medžiaga. Tačiau, Komisijos vertinimu, nagrinėjamu atveju Pareiškėjos atstovas šios pareigos tinkamai neįvykdė, apsiribodamas teiginiais, kad visus prašomus pateikti dokumentus jis pateikė, o mokesčių administratorius, spręsdamas dėl permokos grąžinimo, turi vadovautis savo paties parengtu 2022-02-15 mokesčių prievolių likučių suderinimo aktu.

Pabrėžtina, kad ūkio subjekto bankroto procedūra yra specifinė procedūra, tačiau ji nesudaro pagrindo tokį statusą turinčiam ūkio subjektui, siekiančiam susigrąžinti deklaruotą mokesčio permoką (skirtumą), taikyti kitokias permokos (skirtumo) grąžinimo taisykles, nei kitiems mokesčių mokėtojams, priešingu atveju, būtų pažeistas mokesčių mokėtojų lygybės principas (MAĮ 7 straipsnis). Kitaip vertinant įmonės nemokumo administratoriaus pareigas, susidarytų situacija, kai netinkamai mokesčių pareigas vykdžiusių mokesčių mokėtojų padėtis taptų geresnė už mokesčių mokėtojų, vykdančių savo pareigas pagal teisės aktus ir tinkamai bei laiku teikiančių visus finansinės atskaitomybės dokumentus ir deklaracijas.

Pasisakydama dėl Pareiškėjos skunde nurodomų argumentų, jog Sprendimas prieštarauja JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktams, draudžiantiems mokesčių permokų įskaitymą mokesčinėms nepriemokoms padengti ir todėl mokesčių administratorius privalo grąžinti bankrutuojančiai įmonei jos permokėtas mokesčių sumas, Komisija pažymi, jog šie argumentai yra nepagrįsti. Šiame ginče aptariamam Sprendimui mokesčių administratorius neįskaitė Pareiškėjos

turimos permokos mokestinėms nepriemokoms padengti, tačiau Pareiškėjai nepateikus visų mokesčių administratoriaus prašytų pateikti jos turimos PM permokos pagrįstumui įvertinti būtinų dokumentų, priėmė sprendimą šios PM permokos negražinti, kaip tai numato aukščiau šiame sprendime pacituoti teisės aktai.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad Pareiškėja ginčo atveju neįrodė prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumo, todėl mokesčių administratorius pagrįstai atsisakė tenkinti Pareiškėjos prašymą gražinti ginčo permoką. Inspekcijos Sprendimas tvirtintinas, nes yra pagrįstas ir teisėtas, naikinti jį Pareiškėjos skunde nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Inspekcijos 2022-03-14 sprendimą gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-87234.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu dėl mokesčio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė